

Z filmu se stala komerční záležitost Rozhovor s Davidem Prachařem

Tato hra má hudební tematiku a i Vy k ní máte kladný vztah. Byl to jeden z důvodů, proč jste přijal roli v tomto představení?

Byl jsem hlavně rád, že můžu hrát s Emilem Viklickým, neboť tomu nahrála shoda šťastných okolností. Seznámila mě s ním Lucie Bělohradská, což je asi 5 let, možná déle. Hudba mě baví, navíc s takovým pianistou, jako je Emil, je to příjemné osvěžení, protože v práci se příliš často nesetkávám s muzikanty.

K Vaším profesním činnostem patří i dabing. Je to méně záživné než divadlo ?

Ne. Když je film dobrý a hrají v něm dobří herci, je to zábava. Navíc mám-li šanci dabovat někoho, kdo hezky hraje, je pro mě tato práce ještě spojená s faktem, že se na ten film rád dívám. Nicméně si myslím, že většina filmů by se dabovat neměla, jelikož je to pak taková nouze. Spíše bych byl pro originál buď s titulky, nebo bez nich.

Protože dabing je určitá forma násilí, která je na filmech páchána.

Uváděl jste pořad To je ta čeština. Máte dojem, že naše rodná řeč ve své spisovné formě upadá?

Jak kde, v některých komerčních rádiích upadá téměř do zatracena, ale myslím si, že lidé, kteří se češtinou nějak zabývají a myslí to s ní vážně, ji udržují. My máme v divadle spolupracovnici paní Palfovou, která přímo učí na filozofické fakultě bohemistiku a lingvistiku. Nějaké normy ta čeština má třeba na Vltavě (rozhlasová stanice, pozn. red.) nebo v televizích, které se češtinou po odborné stránce nějak zabývají. Je tedy v pořádku pečovat o náš mateřský jazyk, musíme se k němu chovat s citem.

Český film je dle mého názoru málo experimentální a vyhýbá se řešení tabuizovaných témat. Pokud sdílíte můj dojem, čím si myslíte, že je tato

situace zaviněna?

Domnívám se, že z filmu se stala hodně komerční záležitost, je ovlivněn vkusem diváků a rozhodující je zisk, neboť sehnat peníze na film je komplikované. Divadlo není tak náročné, co se peněz týče, také je v tomto smyslu poněkud svobodnější. V Čechách trpí kinematografie tím, že je málo filmů, které popisují skutečnou realitu, buď jsou filmy přikrášleny, nebo neoslovují mladé lidi, protože ne vždy zračí tu skutečnost, jaká je. Historické filmy se skoro netočí, protože je na ně potřeba ještě více peněz. Myslím si, že česká kinematografie v porovnání třeba se 60. léty pokulhává, jelikož tehdy bylo více netradičních a přitom kvalitních filmů, ale i doba byla jiná. Podle mě jsou na tom Poláci, Maďaři, ba dokonce i Rumuni lépe než my.

*Veronika Jaroščíková
a Lucie Vlková,
studentky SOŠ Luhačovice*

Vítejte na lodi Virginia

Loď vyplula z přístavu a tím vtáhla hosty Lázeňského divadla neobyčejným způsobem do děje. Novecento Alessandra Baricca je určen pro herce a klavíristu a režisérka Lucie Bělohradská nemohla pro českou premiéru najít lepší představitele, než jakými jsou David Prachař a Emil Viklický. Oba vyprávějí, či lépe řečeno vytvářejí příběh Dannyho Boodmena T. D. Lemona Novecenta. David Prachař tělem a slovy, Emil Viklický úžasnými klavírními vstupy. Zhaslo se, na jevišti stály pouze píano, židlička a věšák s kabáty. David Prachař si stoupl pod plátěný lustr, kterým byl osvěcen. Do ticha se rozezněl líbezný zvuk píana. Všichni v sále ani nedutali a s nadšením poslouchali a vychutnávali si

každíčký tón.

Na hře oceňuji, že vyvolala v obecnstvu celou škálu pocitů. V jednom okamžiku byli diváci uchvázeni hudbou a hned nato se sálem rozezněl hlasitý smích, protože vtípkům tohoto rázu se nedalo nesmát. Lidé skvěle komunikovali s herci a reagovali na ně. Mnohokrát byly scény tak strhující, že se tleskalo i mezi jednotlivými replikami. Prostě zkrátka řečeno, ať šlo o podmanivý saxofon nebo divoké piano, všichni si hru náramně užili. To také dokazoval obrovský aplaus na konci, kdy celé divadlo vstalo.

*Karla Vlachová, studentka SOŠ
Luhačovice*

foto: J.P. Kříž

recenze

...dnes uvidíte **MISANTROPA**v podání... **Buranteatru**

Slovo misantrop pochází z řeckého slova misein - pohrdat, nenávidět a anthropos – člověk, zároveň je to i název divadelní hry, komedie, od francouzského spisovatele Molièra z roku 1666, samozřejmě s velkým M.

Dané dílo není bohaté na děj, spíše se zaměřuje na vykreslení charakteru jednotlivých postav, v čemž spočívá i smysl hry. Celý děj je zasazený do Paříže, romantického města, kde bydlí jedna z hlavních postav Celiména. Alcest, hrdina této komedie, je vášnivý milenec pravdy a tvrdý odpůrce lži. Bohužel miluje Celiménu, již je vlastní právě pomlouvačnost i společenské lhaní. Alcest však neustále věří, že ji změní, a proto jí pořád nadbívá, právě on má být oním misantropem, tedy člověkem mrzoutem, který nenávidí lidi a straní se jich. Jde pouze za pravdou a neohlíží se na ostatní, nevdá mu, že ubližuje i sobě.

Dostane se dokonce do soudního sporu s ničemným člověkem, jehož zlotřilost patrně odhalil. Zatímco svůj soud prohrává, obdrží od pomlouvačné Arsinoe, zneprátené s Celiménou, dopis, který odkrývá nevěru jeho milé s Orontem. Alcest je ochotný ji odpustit pod podmínkou, že s ním odjede z Paříže. Celiména však není ochotna přistoupit na tuto podmínku, a tak mu nezbyvá nic jiného než...

Chcete vědět, jak vše dopadne? Přijďte se dnes 25. 8. v 19:30 hodin posadit do Lázeňského divadla a načerpejte kulturní atmosféru. Mohu vám zaručit, že u představení v podání Buranteatru, jehož představitelé jsou nedávnými absolventy JAMU, se rozhodně nudit nebudete.

Karla Vlachová, studentka SOŠ Luhačovice

foto:www.buranteatr.cz

foto:www.buranteatr.cz

Buranteatr, Brno

Brněnský divadelní spolek Buranteatr se nám minulý rok poprvé představil hrou T. Williamse Skleněný zvěřinec. Dnes nám ukáže své umění v Molièrově Misantropu. Jistě však nebude na škodu stručně si připomenout, s kým máme tu čest.

Myšlenka, jež se kdysi znenadáni, je to již dobrých 8 let, krůček po krůčku provrtávala do podvědomí pánů Zetela (kterýžto nyní působí jako umělecký šéf,

režisér, herec a autor) a Šotkovského (dramaturg, autor, herec a režisér) dala za vznik ponejprve spolku Tramtarie, jež našel své působiště v Olomouci. Divadlo však nebylo po finanční stránce životaschopné, a tak se soubor vrátil zpět do Brna. O elán však nejsou ochuzeni členové ansámblu, a proto po menších peripetiích vzniká Buranteatr. Roku 2008 získává stále prostory k angažmá, ale ty po dvou letech opouští,

aby obsadil pozice divákům tak dobře známé. Svě brány do světa divadla otevírá v Kounicově ulici číslo 22.

Na závěr bych podotkla, že tuto jihomoravskou perlu obchází dobrá pověst. Nu, snad jí i tento večer dostojí.

Lucie Vlková, studentka SOŠ Luhačovice

SÁM PROTI VŠEM

Molière, vlastní jménem Jean-Baptiste Poquelin se narodil 15. 1. 1622 a byl synem královského komorníka. Věnoval se studiu práv, později se stal královským komorním čalouníkem. Koncem června ale podepisuje proti vůli svého otce smlouvu o založení tzv. Skvělého divadla. Zanedlouho lehlo popelem a nahradilo ho divadlo Le Marais, které také převzalo část původního souboru.

Aby uchránil pověst rodiny, nahradil své jméno pseudonymem Molière. Žil ze dne na den, strádal, společnost se několikrát málem rozpadla. Molière však soustavně pozoroval divácké reakce, učil se

odhadovat, co je na divadle úspěšné co ne. Jednoho dne uvedl s hereckou společností svou vlastní hru, frašku.

Byl velmi úspěšný, takže napsal v rychlém sledu několik dalších her. Mohl si dokonce dovolit vrátit se do Paříže a založit divadlo v Bourbonském paláci. Zde roku 1658 uvedl svou první hru Směšné preciózky, jež se vysmívala ješitnosti a namyšlenosti tehdejší aristokracie. V roce 1663 píše další dvě hry - Škola manželů a Protivové.

Opravdového mistrovství dosáhl až ve hře Lakomec a komedii Zdravý nemocný. Dne 17. 2. 1673 se hrála

foto:www.topzine.cz

čtvrtá repríza hry Zdravý nemocný. Opona padá a před nic netušícími diváky, kteří nadšeně tleskají, se kácí k zemi a umírá. Byl pochován na místě, kde se pohřbívali sebevrazi.

Jindřiška Jochová, studentka SOŠ Luhačovice

Inspirace může přijít z jakékoliv strany

Rozhovor s Emilem Viklickým

Studoval jste v USA, vidíte rozdíl ve vnímání kultury a přístupu k ní v Česku a v Americe?

Určitě, ale těžko mohu říci, v čem onen rozdíl tkví, protože Američané mají jiné hodnoty než Češi.

Přijde Vám česká hudební scéna komerční?

Nevím. Skoro ve všech státech je komerční i nekomerční hudba. Soudobá muzika, jejíž součástí je populární hudba, např. Lady GaGa, je i komerční, protože lid mladý a laický chce spíše písně takového typu. Ovšem nekomerční část tady musí být také, jelikož nechceme, aby nám z rádií hráli pouze věci tohoto žánru. Dané spektrum je široké.

Jak hledá hudební skladatel inspiraci?

Ta může přijít z jakékoliv strany. Zprava zleva... Řeknu vám takovou historku. Často chodím běhat do Průhonice. Jednou

ráno jsem si šel zaběhat, a když jsem se vracel zpátky, uviděl jsem krásnou dívku asi ve vašem věku, kterou učili chodit o berlích, jelikož jí chyběla noha pod kolenem. Vrátil jsem se k autu, nasedl a na kousek papíru jsem si zapsal čtyři takty. Vznikla z toho skladba spíše komorního rázu pro marimbu a housle. V Bostonu mi za to dali cenu a v Praze ji měla hrát Američanka Emily Bardon, ta mi ale řekla, že skladbu s takovým depresivním názvem nebude hrát. Musel jsem skladbu přejmenovat. V novém názvu už Emily neviděla problém, jelikož netušila, že pod názvem Tristana se skrývá film s Catherine Deneuve v hlavní roli, jež hraje ženu Tristanu, která taktéž nemá jednu nohu. Tudíž jsem na vaši otázku chtěl říct, že inspirace může přijít opravdu kdekoliv, třeba v parku.

Spolupracovali jste s Národním divadlem, byla to pro Vás přínosná zkušenost?

Určitě. Jednak je v Národním divadle David, i když společně jsme zatím nepracovali. (Hra Novecento je v repertoáru Divadla Viola. Pozn. red.) V ND jsem realizoval Máchův deník. Dále jsem s paní Bělohradskou spolupracoval na hře o Janáčkově, kterou napsal britský autor Brian Friel. Jmenovala se Listy důvěrné. Krásně začínala, jelikož Jirka Štěpnička, který hrál přímo Janáčka, se naučil zmáčknout spojku na pianu a poté udeřil do klaviatury a seshora najednou začalo padat asi 700 dopisů. Natočil jsem zde i nějaké lidové písně, jako Běží voda běží. Naživo tam hrál dívčí kvartet, což bylo pěkné a bavilo mě to.

Veronika Jarošáková

a Lucie Vlková,

studentky SOŠ Luhačovice

Neuniklo nám...

Dnes krátce po obědě došlo k odhalení 100-leté Miličkovy lípy. Přestože se do hostů i organizátorů opíralo nemilosrdně rozpálené slunce, všichni s nadšením sledovali vystoupení provávající slavnostní odhalení desky, jež bude upevněna na této památné lípě. Slova se ujali pánové Jan Cimický a Lubor Černobila, vlastní odhalení desky bylo svěřeno Zbyňku Lekešovi. Na závěr pak zazněla dojemná píseň Prší, prší, jež byla interpretována členy redakčního a organizačního týmu Divadelních Luhačovic s takovým citem, že i kolemjdoucí se zmlženým zrakem zamačkávali slzy a otáčeli se za dojemnou melodií. Abyste si vy, kteří jste ať už z pracovních, či jiných důvodů nemohli být přítomni, vytvořili o zmiňované akci patřičnou představu, přinášíme vám nezkrácený projev.

Slavnostní projev Dr. Cimického, odborného cimrmanologa

Vážení přátelé, dámy a pánové, mesdammes et messieurs, meine Damen und Herren, dorogije družja, gaspada,

jen pár detailů z našeho semináře k Miličkově památné lípě:

Bylo to přesně 25. 8. 1911, když Jára Cimrman při své obvyklé pouti na Velehrad zabloudil do luhačovického údolí. Okouzlen krásou přírody a posílen valašským penicilínem pocítil náhle velmi silnou potřebu... vykonat statečný a vlastenecký čin, tedy zdeptat a zesměšnit prokleté Rakousko-Uhersko.

A právě tady, na tomto místě, zasadil náš veliký génius Jára Cimrman tuto lípu, kterou na věčnou památku a pro další generace prozřetelně pojmenoval Miličkova lípa. Pro přítomné a botaniky neznalé pouze na vysvětlení, že tím minul nikoli osobu budoucího ředitele školy, nýbrž významnou travinu Miličku nádhernou, což byla, jak všichni víme, Cimrmanova oblíbená rostlina, pěstovaná na úrodných lučinách uherskobrodských.

Dnes u příležitosti stého výročí zasazení památné lípy s vděčností a dojetím odhalujeme tuto pamětní tabulku jako hold našim velikánům.

-red-

foto: Jan Černobila

foto: Jan Černobila

Pořadatelé:

Občanské sdružení Divadelní Luhačovice

Spolupořadatel:

Střední odborná škola Luhačovice

Podporují nás:

Mediální partneři:

Program:**VĚC MAKROPULOS**

/ KAREL CAPEK

Úterý 23. srpna 2011 / 19:30 / Lázeňské divadlo Luhačovice

Divadlo: KLICPEROVO DIVADLO, HRADEC KRÁLOVÉ

Režie: Věra Herajtová

Hrají: Kamila Sedlářová, Jiří Zapletal, Vojtěch Dvořák, Filip Richtermoc, Vlastimil Čaněk, František Staněk, Dušan Hřebíček, Kristýna Kocánová, Eva Kratochvílová, Marie Kloplová a Josef Čepelka.

Elina Makropulos se kdysi stala pokusným králíčkem, neboť lidé odjakživa toužili po věčném mládí a lámali si hlavu, jakým způsobem oddálit okamžik, kdy budou postaveni tváří v tvář Smrti. Kdyby tak bylo možné se Smrtí vyjednávat a dohodnout se! Anebo jí přelstít docela a prostě žít, žít a žít!

Vstupné 230,-

NOVĚČENŤO (MAGICKÉ PIANO)

/ ALESSANDRO BARICCO

Středa 24. srpna 2011 / 19:30 / Lázeňské divadlo Luhačovice

Divadlo: DIVADLO VIOLA, PRAHA

Režie: Lucie Bláhová

Hrají: David Prachar a Emil Viklický

Strhující příběh geniálního klavíristy. Nověčento je jméno odloženého novorozence, jež námořníci objevili v podpalubí. V průběhu let se chlapec naučil hrát na piano tak, „že i Bůh tančil, pokud se nikdo neřval...“

Vstupné 250,-

MISANTROP

/ BURANTEATR PODLE MOLIERA

Čtvrtek 25. srpna 2011 / 19:30 / Lázeňské divadlo Luhačovice

Divadlo: BURANTEATR, BRNO

Režie: Zetel

Hrají: Michal Isteník, Kamila Zetelová, Jaroslav Matějka, Dano Junas, Kateřina Dostalová, Petra Kocmanová, Martin Tlapák, Pavel Novák / Václav Hanzl

Svět je plný lží, ale já jsem schopen lásky. Váží si toho někdo?

Vstupné 230,-

BŮH MASAKRU

/ YASMINA REZA

Pátek 26. srpna 2011 / 19:30 / Lázeňské divadlo Luhačovice

Divadlo: SLOVÁCKÉ DIVADLO, UHERSKÉ HRADÍŠTĚ

Režie: Igor Stránský

Hrají: Irena Vacková, Josef Kubáník, Monika Horká / hlavní cena festivalu České divadlo / Kamil Pulec

„Děláme to pro děti“. Konverzační komedie, aneb co se stane, když se dva manželské páry „v dobré vůli“ sejdou!

Vstupné 250,-

TRŮN PRO KRÁLOVNY

/ JAN ŠŤOKOVSKÝ, MATEJ PLÍHAL

Sobota 27. srpna 2011 / 19:30 / Lázeňské divadlo Luhačovice

Divadlo: DIVADELNÍ STUDIO MARTA, JAMU, BRNO

Režie: Sylva Talpová

Hrají: Jitka Čaouřková, Silvie Soldánová, Veronika Gílová, Eva Marešová, Petra Vraspiřová, Josef Hrušková, Martin Dubeňák, Aleš Kohout, Tomáš Majláth, Kristián Pekar

/ letošní absolventi ateliéru muzikálového herectví, Divadelní fakulta JAMU /

Původní muzikál o královnách Alžbětě a Marii. Muzikál o svobodě, která nezná okovy smrti, o moci, která je naprosto bezmocná a o lásce, která prostě neměla štěstí.

Vstupné 250,-

www.divadelniluhacovice.cz**DOPROVODNÝ PROGRAM:****Čtvrtek 25. srpna 2011 / 15:00** / Společenský dům Lázní Luhačovice**MUDR. JAN CIMICKÝ - JAK JSEM JE ZNAL ...**Beseda a vyprávění MUDr. Jana Cimického o zajímavých a slavných hercích, které měl to štěstí osobně poznat a jejichž šarm a kouzlo osobnosti zůstalo ve vzpomínce...
Vstup volný**Pátek 26. srpna 2011 / 15:00** / Společenský dům Lázní Luhačovice**BOŽIDARA TURZONOVÁ, MILOSLAV MEJZLÍK - POVÍDÁNÍ**Beseda s kmotrou a prezidentem přehlídky s autogramiádou, na které se můžete zeptat na cokoliv chcete ...
Vstup volný**Předprodej:****CA LUHANKA: denně 9.00 - 12.00 / 13.00 - 20.00 / Tel.: 577 681 103****Luhainfo: po - pá 8.00 - 18.00 so - ne 9.00 - 17.00 /****Tel.: 577 132 341, 577 133 980****Lázeňské divadlo: V den konání představení od 18.00 hodin.****Rezervace: e-mail: kultura@lazneluhacovice.cz / Tel.: 577 682 220****Akce je pořádána pod záštitou hejtmana Zlínského kraje Stanislava Mišáka****Akce je spolufinancována z prostředků Zlínského kraje**

FESTIVALOVÝ VEČERNÍK / Vydává SOŠ Luhačovice - spolupořadatel 13. ročníku přehlídky komorní divadelní tvorby DIVADELNÍ LUHAČOVICE
 Výtisk zdarma. Redakce večerníku: Jindřiška Jochová, Lucie Vlková, Veronika Jaroščíková, Michael Šopík, Karla Vlachová, Lenka Meluzínová,
 Kristýna Gregorová, Kateřina Sypťáková, Lucie Vaculová - studenti; Mgr. Jitka Dostalová, Mgr. Hana Vohnická - pedagogové SOŠ Luhačovice.
 Produkce festivalu - Jan Černobíla, Jana Vrlová, Lucie Chromková, Christine Czechová, Michaela Krčková, Anna Mimochodková - studenti SOŠ
 Luhačovice; Mgr. Zbyněk Lekeš, Mgr. Lubor Černobíla - pedagogové SOŠ Luhačovice.
 Kontakt: SOŠ Luhačovice, Masarykova 101, Luhačovice 763 26, e-mail: produkce@divadelniluhacovice.cz